

Nr 1249

Av fru **Kristensson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag till lag om ändring i giftermålsbalken, m. m.

(Lika lydande med motion nr 986 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 136 med förslag till lag om ändring i giftermålsbalken, m. m. föreslås att 8 § 11 kap. ändras så att otrohet inte alltid skall behöva leda till så kallad snabbskilsmässa.

Förslaget är utan tvekan starkt motiverat, och vi hälsar med tillfredsställelse den intention som här ådagaläggs. Vi anser emellertid att den föreslagna ändringen inte är tillräcklig för att undvika förhastade skilsmässor och föreslår att man i avvaktan på en större revision av äktenskapslagstiftningen ändå redan nu bör ompröva otroheten som grund för äktenskapsskillnad.

Även vi anser otrohet som en generellt försvårande omständighet. Otrohet är många gånger av sådan karaktär att snabbskilsmässa synes befogad. Skäl till sådan torde föreligga särskilt när otroheten varit av varaktig karaktär varigenom den känslomässiga grunden för äktenskapets fortbestånd oåterkalleligen gått förlorad. Vi anser det emellertid felaktigt att fortfarande behålla äktenskapsskillnad som huvudregel i lagstiftningen, vilket blir följderna om propositionens förslag i oförändrat skick realiserar. Otrohetsförsyndelser måste i högre grad betraktas som en av många av en lång rad skilsmässogrundande faktorer i ett vacklande äktenskap och behöver därtill ingalunda vara den väsentligaste. Snarare är otrohet en konsekvens av slitningar av helt annan art, vilka i och för sig genom lämplig medling, eller enbart genom att makarna får tid att besinna sig, kan bringas ur världen. Den s. k. kränkande gärningen får med nuvarande bestämmelser vittgående konsekvenser för de inblandade äkta makarna som de vid närmare eftertanke kanske ej hade önskat. Med tanke på dels den stora roll äktenskapet har som grundläggande samhälls- och kulturinstitution — vilken betydelse också departementschefen understryker — och dels — och huvudsakligen — på den livslånga olycka som en förhastad skilsmässa kan innebära för de inblandade kontrahenterna är det utomordentligt väsentligt att de nya bestämmelserna vad avser otrohet som skilsmässorsak möjliggör förlikning i större utsträckning än vad propositionens förslag medger.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 136

måtte anta det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i giftermålsbalken med den ändringen att 11 kap. 8 § erhåller följande lydelse:

8 §.

Har ena maken samlag eller annat könsungäme med annan än sin make, äger denne rätt till hemskillnad, såvida han ej samtyckt till handlingen.

Finnes hänsyn till barnens bästa eller andra särskilda skäl tala därför, må rätten döma till äktenskapsskillnad i stället för hemskillnad.

Talan skall väckas inom sex månader efter erhållen kunskap om handlingen och senast inom tre år, sedan den begicks.

Stockholm den 29 oktober 1968

Astrid Kristensson (h) *Filip W. Fridolfsson (h)* *Mårten Werner (h)*
i Stockholm
